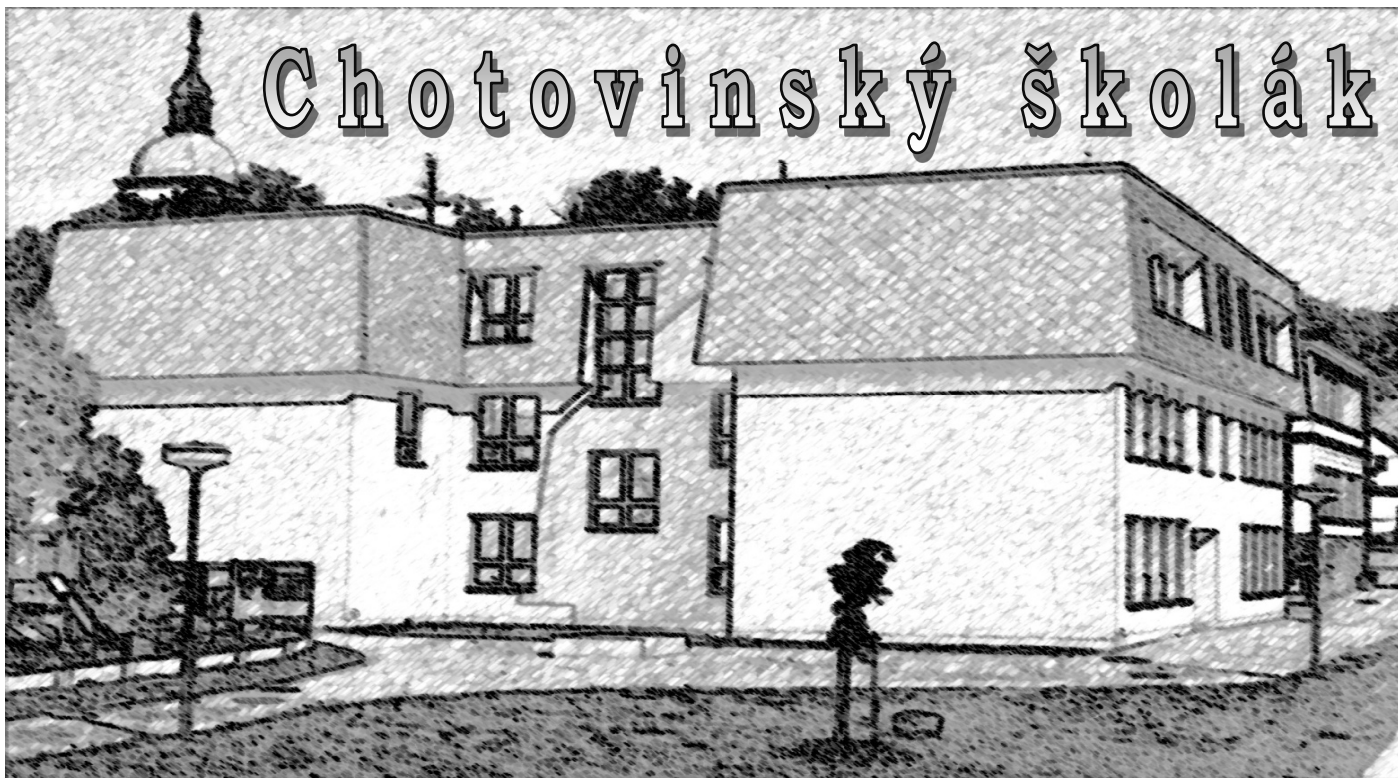

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH

ČÍSLO 6

ROČNÍK 2017/2018

Únorové okénko ředitele

Letošní únor byl ve znamení chřipkové epidemie, třídy školy i školky byly střídavě poloprázdné.

Obdrželi jsme návrh rozpočtu na rok 2018. Od státu dostaneme 13 milionů korun na platy a 284 tisíc korun na pomůcky, vzdělávání učitelů apod. Jako obvykle jeho výše pokryje bez problémů platy zaměstnanců školy s možností ocenit nadstandardní práci zaměstnanců, ale nepokryje potřebu nákupu pomůcek, kterou dotujeme z obecních a vlastních prostředků.

Na jarní prázdniny jsme připravili malování poslední třídy mateřské školy, výměnu nábytku v jednom kabinetu školy a elektrikářské práce v hale a jídelně. Další plánovaná obnova vybavení je připravena na hlavní prázdniny.

V mateřské školce, družině a v kulturním domě proběhly karnevaly. Učitelky z MŠ byly na školení o specifikách práce s dvouletými dětmi ve školce a speciální pedagožka besedovala s rodiči na téma školní zralost.

Obdrželi jsme výsledky testů od firmy Scio pro 6. třídu. Do testování se kromě naší školy zapojily ještě čtyři školy z okresu Tábor (na okrese je jich přes 40). V českém jazyce je 60 % testovaných šestáků z celé republiky lepších a v matematice je 70 % šestých tříd lepších než žáci naší školy. Žáci ale v obou předmětech dosahují lepších výsledků, než jaký je jejich studijní potenciál.

Po pololetním vysvědčení přestoupili tři žáci na jinou základní školu. Připočteme-li lednové odstěhování čtyř žáků, klesli jsme počtem na 217 žáků školy. I v MŠ došlo vlivem stěhování k poklesu dětí a nyní máme tři volná místa.

Vítězové školního kola olympiády v Zeměpisu odjeli na kolo okresní, kde skončili v první polovině tabulky. Kluci z 5. třídy a žáci ze 4. třídy porovnali své síly s ostatními vrstevníky ve vybíjení. Zde se jim tolik nedařilo. Děkujeme za reprezentaci školy.

Na sobotu 17. března připravujeme ve spolupráci se Spolkem přátel školy Školní slavnost. Děkujeme všem sponzorům za dary do tomboly a organizátorům za čas strávený na přípravě akce.

Petr Havlík – ředitel školy

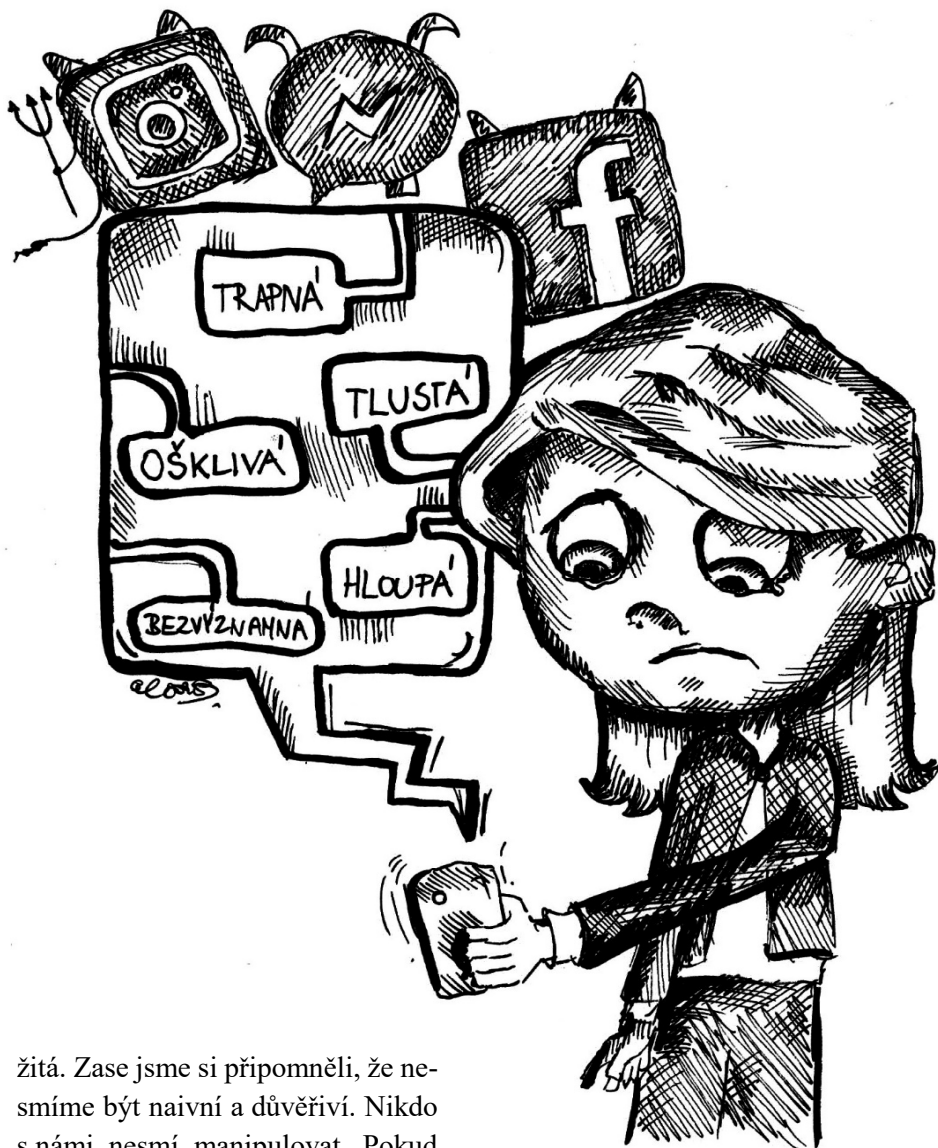
Čteme rádi

Básnická sbírka *Mléko a med* od kanadské básnířky, spisovatelky a ilustrátorky Rupí Kaur nás opravdu nadchla. Texty jsou plné krásných myšlenek. Věřte, nebo ne, ale každá báseň vás donutí přemýšlet. O životě, lásce, zraňování, opouštění i odpouštění. Měli bychom si uvědomit, jestli opravdu děláme správnou věc a jestli opravdu děláme to, co chceme. Měli bychom víc přemýšlet o reakcích lidí. Knížka je podle nás určena především ženám a dívkám. Snaží se jim říci, že se nemusí kvůli mužům měnit. Žena by měla mít ráda každou svou křivku, měla by se vnímat jako pravé umělecké dílo. Měla by být sama sebou, nezávislá. Na básních se nám asi nejvíc líbí, že jsou reálné, pravdivé. Knížka nás opravdu bavila. Je poměrně krátká, můžete si ji přečíst i několikrát za den. Knížka může motivovat. Třeba ke kreslení, psaní, ke sportu, k čemukoliv v životě. Doporučily bychom ji snad každému. Je krásná, osobitá, výjimečná, inspirativní.

E. Bervidová a K. Pokorná

Jsi online!

Do naší základní školy opět přijela lektorka Alena Paroubková se svým preventivním vzdělávacím programem. Tentokrát jsme si povídali o kyberšikaně a jejích nebezpečích. Připomněli jsme si, že internet může být velmi nebezpečný. Povídali jsme si o možnostech, jak nás mohou druzí přes internet vydírat. Na toto téma jsme sledovali dvě videa. Musíme si dávat pozor, s kým si píšeme nebo komu posíláme svoje fotografie. Opravdu nevíme, kdo se na druhé straně skrývá. Nevíme, kdo je přítel. Neznáme ho v reálu. Presentace byla velmi důle-

žitá. Zase jsme si připomněli, že nesmíme být naivní a důvěřiví. Nikdo s námi nesmí manipulovat. Pokud máme problém, nesmíme si ho nechat pro sebe a řešit ho sami. Jsou tu rodiče, učitelé, policie. Nesmíme věřit všemu, co nám internet nabízí.

žáci sedmé třídy

Hliník je přítomen

Víte, že přestože hliník patří mezi prvky nejvíce zastoupené v zemské kůře, není jeho průmyslová výroba snadná. Hliník nelze jednoduše vytavit z jeho rudy jako například železo za pomoci koksu ve vysoké peci. Až elektrolýza taveniny kovových rud v průmyslovém měřítku umožnila současnou mnohasettunovou roční produkci čistého hliníku.

Výroba hliníku velmi zatěžuje životní prostředí povrchovou těžbou suroviny, vysokou spotřebou elektrické energie při výrobě a vznikem

velkého množství oxidu uhelnatého. Každý, kdo to myslí s ochranou životního prostředí vážně, ví, že začít musíme každý sám u sebe. Stačí dodržovat pravidlo *Mysli globálně, ale jednej lokálně*. Proto i v naší škole na začátku dubna proběhne znovu sběr hliníku. Škola nemá dostatečné skladovací prostory, a proto musíme vše stihnout v omezeném čase. **Od 3. do 6. dubna bude v době od 7.00 do 8.00 hodin vybírat paní školnice ve školním dvoře svázané a zvážené pytle a balíky označené jménem sběrače a třídou, do které chodí.**

Čím více druhotné suroviny vrátíme do hutí, tím méně energie, vody a prvotní suroviny bude výrobce potřebovat pro uspokojení našich stále rostoucích potřeb.

Jiří Honza

Úspěšný start

Jak nejlépe zvládnout zápis do první třídy? Zápis do školy je společenský a slavnostní akt, kterým je pasován předškolák do role školáka. Je důležité, aby se na něj připravili rodiče i předškoláci.

V období od 1. do 30. dubna každá škola vypisuje jeden nebo několik terminů zápisu.

Zápis by v žádném případě neměl být traumatizujícím zážitkem. Bývá sice zvykem, že jsou při něm ověřovány znalosti, vědomosti a předpoklady pro úspěšný start na školní docházku, ale není to akt diagnostický. Navíc nikde není stanoveno, co by mělo být konkrétně ověřováno. Proto všechny děti, které přijdou s rodiči k zápisu a dosahují požadovaného věku, jsou do školy přijaty. Přednostně jsou přijímány děti ze spádové oblasti školy, poté i děti z nespádové oblasti, až do naplnění kapacity školy.

Vzhledem k dubnovému období konání zápisů se mohou objevit velké rozdíly ve výkonu dětí narozených na podzim a dětmi, které ještě nejsou šestileté. Není ale nutné se školy obávat, protože předškoláci se v tomto období vyvíjejí velice rychle a i děti narozené v létě mohou udělat veliký pokrok a v září pak být pro školu perfektně připravené.

Pokud však učitelky u zápisu, školní psycholog nebo školní speciální pedagog zaznamenají rezervy v připravenosti dítěte na školu, mohou rodičům doporučit několik řešení. Jedním z možných řešení je posouzení školní zralosti dítěte v pedagogicko-psychologické poradně (PPP). Toto zařízení může doporučit odklad školní docházky.

Důležitá je také kvalitní spolupráce mezi rodiči předškoláků a učitelkami v mateřské škole. Ptejte se paní učitelek, co Vaše dítě umí, a co by mu ještě doporučily procvičovat.

Na chotovinské škole je jako na jedné z mála jihočeských škol možnost konzultovat školní zralost dítěte se školní speciální pedagožkou, proto se neváhejte na ni obrátit.

Povídejte si se svými dětmi, hrajte si s nimi a podporujte jejich zdravý rozvoj. Užívejte přitom nezapomenutelné společně strávené chvíle. Děti se přece nepřipravují na školu, ale hlavně na život!

Markéta Zemanová – speciální pedagožka

Jaká by měla být?

To je otázka, která se stále vrací na pořad jednání Školské rady. Má být naše škola zaměřena na výkon, a takovou prý má v současné době pověst, nebo jsou pro dnešní žáky a jejich učitele důležitější vztahové věci a škola má především vytvářet bezpečné a přátelské prostředí a snažit se napravovat to, co společenská atmosféra a výchova rodičů způsobily?

Za sebe bych chtěl, aby škola, ve které učíme a kde strávily velkou část dětství obě naše děti, zůstala poctivá, třeba jako dobrý chléb. Aby se dělala s láskou a nikdy neobsahovala rádoby moderní přísady, které jen měly usnadnit

práci, prodloužit trvanlivost a hezkým vzhledem přilákat zákazníka. Později se zjistilo, že lidskému zdraví neprospívají a kvásek je jistota, na které se dá stavět i po tisíci letech. Také musí být slušná! Když pekař něco ošidí nebo zkaží, musí si přiznat, že se mu dílo nedaří a hledat příčiny a způsoby, jak svou práci napravit. Stejně tak slušný zákazník umí ocenit a pochválit dlouholetou dobrou práci a nezanevřít na pekárnu při nahodilých nezdarech. Slušní zákazníci si také hned asertivně postěžují tomu, kdo škodu způsobil, a dají mu možnost, aby vše vysvětlil, a pokud je to jeho vina, tak měl šanci omluvit se.

Mezi žáky, jejich rodiči a učiteli ale není stejný vztah jako za pultem pekárny. Škola je veřejná služba, kterou objednává stát a jemu škola odpovídá za splnění podmínek pro vzdělávání, které stanovila demokraticky většina voličů ve svobodných volbách. Tyto podmínky musí naplňovat každá škola veřejná zřizovaná obcí, krajem i státem, ale i škola soukromá, která je podnikatelským záměrem jednotlivce nebo organizace, ale přijímá prostředky z veřejného rozpočtu. Jsme-li nespokojeni, musíme diskutovat nad

požadavky státu a formou jejich naplnění tak, abychom vyhověli vůli většiny.

Budeme-li prosazovat jen své osobní zájmy na úkor většiny, pak má škola jen dvě možnosti. Rezignovat na zadání státu a tím snížit úroveň vzdělání pro všechny žáky školy, nebo jít s takovými rodiči do sporu a hledat oporu u ostatních rodičů, zřizovatele či státu. Kvalita školy nezáleží jen na učitelích a jejich žácích, ale také na míře podpory rodičů. Rychlá a snadná řešení jsou reklamním trhákem ve světě obchodu i politiky, co svět světem stojí.

Dobrých pekařů je stejně málo jako v jiných oborech lidské činnosti. Pokud budeme každého, kdo se pokouší jím stát, zvláště ty mladé, hned odvolávat, bojím se, že brzy budou místa za katedrou prázdná. Oni totiž v současné době mají menší práva než ti, se kterými si musí být přinejmenším rovni. Kde pak seženeme slušné a poctivé učitele, když jsme je vychovali v rodině i škole tak, že jsme jim umetali cestičku, nenaučili je zodpovídat za sebe sama a každý sebemenší problém jsme svalovali na někoho druhého a nepřející svět. Jaká bude škola dětí našich dětí?

Jiří Honza

Paní spisovatelka

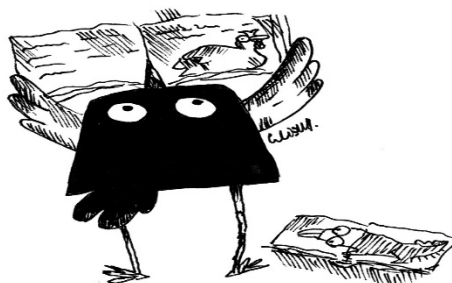
Osmá a devátá třída strávila ve čtvrtek 8. února první vyučovací hodinu v naší obecní knihovně. Besedovali jsme s českou spisovatelkou Michaelou Fišarovou. Beseda se mi líbila, protože bylo zajímavé podívat se na knihu ze strany autora. Michaela Fišarová se ale živí především jako učitelka a také hraje v divadle. Psaní je vlastně její koníček. Inspiraci bere hlavně u dětí ve škole, a tak jsou její knížky spíše

pro děti a o dětech, o jejich radostech i starostech. Ale zaujmou i dospělé. Umí opravdu výborně psát. Vůbec jí nedělalo problém s námi komunikovat, možná je to i proto, že je učitelka. Měla s sebou i kolegu herce, který nám četl část z její oceněné knížky Zlatou stuhou Nikolina cesta. Knižka se zabývá problematikou domácího násilí. Čtení bylo opravdu výborné. Všechny zaujalo. Na besedě jsem se dozvěděl spoustu informací, které bych z knihy nevyčetl.

Beseda se mi líbila, protože byla zpracovaná pro děti našeho věku, a tak pro nás nebyla nudná. Líbila se mi, protože jsme si poslechli úryvek z její oceněné knihy, abychom mohli o knize více hovořit. Autorka svým stylem psaní rozhodně dokáže zaujmout, hlavně lidi našeho věku, protože používá nám blízká slova a slovní spojení. Beseda mě zaujala také proto, že v ní zazněla myšlenka, že máme naslouchat druhým, třeba jen proto, že se jim aspoň trochu uleví. Setkání se mi líbilo také proto, že nám autorka představila celou svou tvorbu a předala nám několik informací o psaní knih.

A. Cetlovský a N. Doudlebská-Sterneck

Píle a odřikání

Na olympiádu jsem se díval, protože mě zajímají nejen výkony našich sportovců, ale všech účastníků. Největší radost mám samozřejmě z toho, že naši přivezli domů cenné medaile. Dokonce máme i dvě zlaté!

Letos jsem se na olympiádu koukala. Sledovala jsem biatlon, lyžování, snowboarding, hokej, ale i jiné sporty. Dívala jsem se na ni, protože zbožňuji sportování. Děláť ho už od malička. Obdivuji účastníky, že to zvládají psychicky. Já vím, jaký je ten stres, strach před startem. Není mi vždy moc dobře a myslím, že ani jim nebylo nejlíp. Já jezdím na malé závody, ale i ty jsou náročné. Obdivuji je, že se na olympiádu dostali. Také si myslím, že není nic jednoduchého olympiádu pořádat. Kolik to musí stát peněz! Ubytování, jídlo, doprava. Pak sehnat všechny rozhodčí. Vůbec si to neumím představit.

fanoušci ze sedmé třídy

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

VYDÁVÁ ZŠ CHOTOVINY
ŠÉFREDAKTOR: Jiří Honza
REDAKČNÍ RADA: Miroslava Honzová
OBÁLKA: Jiří Honza
ILUSTRACE: Eliška Bervidová

TISK: tiskárna ABC CHOTOVINY

